

1891-11-02

SENDER

Otto Mourier

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6 og 7

Sender's location:

Vallø

Archive:

Mappe 30 nr. 2a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Vallo d. 2 den Novbr 1891.
Kjære Hr Skovgaard,
I Dierlags Aften kom vi hjem
fra Askov, og nu har jeg faaet
saar meget fra Flaanden, at jeg
med god Samvittighed kan sige
te mig her og give Dem den
Takkegælle af de Meddelelser,
jeg har laaet efter at kunne
sende Dem.
Først min
høflige Tak for det oerlige
Billede af vor lille Dreng. Jeg
behøver ikke at udtale mig mere
om det - De har hørt
mine Udtalelser saa tit, saa
De veed, jeg finder Lighedem her.
De slærende og kjede, og ikke
stikker nogen Stukke under
Stolen, naar jeg udtaler min
Glæde.
Og saa en ikke mindre høflig

og vilde, inden jeg sluttet. De
vet, have tilføjet, at det var
Lort, saa det godt kunde sendes.
Men efter Ders Anvisning var
der jo og senere det saa senere.
Gaffin skal De allene til det.
Naar man er angstelig, naar, naar
vornemligt, at skulle tale. Jeg
er saa lykkelig, at have Angsttilstande
forud, saasomt jeg skal til det,
er jeg mest glad, opfyldt af
mit Evne, og jeg er vis be-
tragtig smukke netop i Besid-
delser af mine Evners fulde Brug.
Der er angst, tror jeg aldeles ikke
jeg kunde tale. ^{om det angik, som jeg fortæller}
Hvorledes det gik alting, naar
jeg overlade til Andres Bedømmelse.
Men af Omstændigheder kan de
slutte, at under de givne For-
udsætninger (de Evner og Kundskaber,
som jeg nu evig har) kunde det

SKOVGAARD-MUSEET

Mapp. 30 Nr. 2A

af min Datters

Tak for den Tid, De var herude.
Jeg synes, vi kom hinanden saa
nær, saa jeg er vis paa, vort
Forhold vil holde i Fremtiden
og bl. andet vide sig ved, at vi
ville gjøre noget for atter at
mødes. Jeg er Gotfred Rode og
get taknemmelig for hans lige
frim geniale Indsigelse, at
give os Anvisning paa den
Deres Bøger. Vi kunde da ellers
have henvendt os til en Kunst-
ner, for hvis Kunsterer vi
monde større Budsning, og end
hvem vi bedre kunne staa
me overens og have Glæde, end
enten vi talte om Kristendoms-
el. Kunst. Og se en saadan
Beskedskifte og Møiselsur -
- - nu skal De slippe!

Saa var det Askovstuen, De
skulde have lidt om. Ja, ved
de jeg fortælle hene nogle mindre
omstændeligheder, blev jeg nok sandt
fordig, saa jeg saa indskrænke
mig til Hovedpunktene og lidt
Aftbemærkninger. Foruden gik
aldeles udmærket i alle mine
lige Hensender, naar undtages,
at min Kone har faaet lidt
Fortjælelse efter at være kommen
samt hjem - - -
Her kom Deres venlige Brev,
i hvilket i Afsigten. min Kone
udbrød paa Fransk: Skjøn,
aanderne mødes! Ja, det er
jo yndigt at fare bort paa Stier
for, at De har været glad ved
at være her. Tak for hvad
De skrev. Deres Studie fra Dyder
hvem havde jeg lige seet det,

Denne Timprikt er roligt, som en
han var rigtig vel tilfreds, og der
stynes end et velgjornende Smil
paa (og hans Mund) var en
sammendraget end imod os, saa be-
troukkes, saa hyggelig, saa gjestfri,
saa det er begiven med Hjertes
Tvang at rose ham, saa jeg gjør.
Jeg saa til og saa saa udmærkede
blande saa roligt, saa naturligt og
saa aarfuldt og lyst.
Vi horte adskillige rare Mennes-
ker at se sig: Dogmatiske, Schjønne
og hans Datter og Højersønnen
et. andre. Læstet Aften kom Klok-
ken Midtst. Deres fra Klokken
en Schjønne stod bagved, og det var
Schjønne's Soler, med sig ikke, men
morsomt var det, da Midtst og
jeg gik Kammervater fra Midtst
og hørte til Artium.
Fjældlig omtalte Midtst Deres
og Altes Kredsens Møder til Dags.
Deres Dag i St. Laurentius i de
Mørke Tider, og jeg var altsaa meget
glad for at fra den at ses. Se, en
ikke var godt mig stort bedne,
saa jeg har kun givet det at være
taknemmelig over det, som om
det Tourni. Jeg talte 3 Dage i Træk
hver Gang 1 1/2 Time og blev
endole ikke fordy.
De gad nok vilde, hvad jeg agter
om Skov! Udmærket godt i alle
Henseender. Jeg blev derover med
store Forventninger, men de blev
overtrafne betydeligt. Min Hov
og jeg er lidt som i en Ruse efter
det Besøg, hvor Viir og gode Væner
en stor Samling af aands- og
Hjerte-friske Mennesker og de mange
en udmærkede Foredrag, den store
Molm, den store Hjerte-friske, som
viste os, de udmærkede Toner,
saa ene knyttede til Skolen, men
først og sidst Schnitzers Personlig-
hed slog sig sammen om at
bede os. Der blev talt 2 Gange
om Domsyn og 2 om Eftersyn, og en
Drigelses ved gik for Midtst Litteratur

Ende til Aften (Aftensmadsboldning)
Det var jo lige alt det, man kunde
forstaa saameget, men Aftensmads
i Stoffet kjæder jo meget, og saa
var det saa længe gode Kræfter,
der holdt sig i Liden: Schwaibler, la
Cour, Besten, Prosten Paulsen fra
Bjergby, Prosten Malling, Pastor
Haa fra Tyn osv., saa der var ikke tale
om at blive troet et. søvrig. Det
spændt med at faa Tid til at gjøre
Besøg til Landene, og vi maatte da
næsten komme ind til dem (la Cour
Witzhorn, Jerning, la Cour osv.). En
over for Fælles var landets
historiske, fysiske, historiske, fysi-
ologiske, kristelige, misbegreb
over osv. En Aften vi var til
en sønderjyske Dag. Aftensmads
holdt. Høvedet af yngre Pro-
st, hvor der var indtil: Høvedet
af Høvedet o. s. v. Lang og Spid.
Indtil det af Mennesket, som var
samlende, var det stærkt. Vi begynde
høvedet i Fælles. Men

moste Dag maatte vi rind i Lyng
Sticksaten, hvor vi vist jævnlig
var over 200 Mennesker samlede.

Der var enkelte Kunstere der
var: Fyhrs Maleri her vist Pisen
Med Dalgasens Billeder lader
der sig vist vise meget Ind-
vendinger (der er et andet ufor-
staaeligt uden Forklaring), og dog
naar Eftermiddagsen faldt
vi gjennem det rindende bue
stolpe Vandene med Hænderne
for og fik hans næste Dragt af
den ble Kapper til at strække
gik der en forunderlig væn
Fælles rejserne. En. Ders til
tjen. af den Schwaibler er allerede
indført: saa lig, saa længe
saa mild, som den selv.

Men Schwaibler er dog Spid
et det. Han rejser som en
Konge, har et Øie for hver Ting,
betænker alt, sørger for alt, og
det gælder jo som for en